

Magyarországi Földminősítő Rendszerek értékelése a jelenkor kihívásai alapján. Egy Csongrád megyei mintaterület esettanulmánya.

Kocsis Mihály, V. évf., SZTE TTK

Témavezető: **Dr. M. Tóthné Dr. Farsang Andrea** egyetemi docens
SZTE Természeti Földrajzi- és Geoinformatikai Tanszék

A földminősítés- és értékelés egy kifejező eszköz, amely segítségével meghatározható a talajok teljesítőképessége, termékenysége. A földértékelés eredményeinek alkalmazása a földvagyon számbavételére terjed ki. Ennek következtében a társadalom számára megfoghatóvá válik a földben megtestesült érték, azaz védelmére, helytelen használatára, károsítására nagyobb figyelem irányítható. A föld értékét befolyásolják a talaj tulajdonságai, az azt körülvevő természeti és gazdasági környezet. A jó talajosztályozási rendszerek hatással vannak a mezőgazdasági hasznosításra, a területhasználatra, támpontot nyújtanak a természet és környezetvédelmi beavatkozások számára.

Kutatásom célja, a mintegy 200 éve megalkotott és a Magyarországon szinte változatlan formában, jelenleg is érvényben lévő, Aranykorona-rendszer, illetve a „100 ponton” alapuló, az ország mezőgazdasági területire 60%-ában 1986-88-ban kidolgozott, de be nem vezetett Termőhely-értékelési rendszer összevetése, kritikai elemzése, előnyeik és hátrányaik bemutatása mintaterületen való gyakorlati alkalmazásuk során. A két Magyarországon bevezetett talajosztályozási rendszer kis területen történő (Hódmezővásárhelyi becselőjárás) összehasonlító vizsgálatával feltárom a két osztályozási rendszer különbségeit, hátrányait. További célom a kor elvárásait kielégítő, egyaránt modern és univerzális, a Németországban szántó-, illetve rét- és legelő területek földminősítésre használt talajbecslés rendszerének ismertetése, majd mintaterületemre adaptálása. A németországi rendszer alkalmazása felhívta figyelmemet arra, hogy időszerű lenne már hazánkban is, egy XXI. századi, jól használható, és egyszerűen kezelhető földminősítő- és talajértékelési rendszer megalkotása.

A munkám során használt vizsgálati módszereket három nagy csoportra különíthetjük el: az 1982-es és 1986-os analóg adatok, térképek rendszerezése, digitális feldolgozása, illetve kritikai összehasonlító elemzése; a mintaterület bejárása, a talajminták vételezése és az ehhez kötődő helyszíni talajvizsgálatok elvégzése; a talajminták laboratóriumi vizsgálata illetve a kapott adatoknak értékelése.